

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL
Dimecres, 9 d'agost de 2023

El viatge apostòlic a Portugal amb motiu de la XXXVII Jornada Mundial de la Joventut

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

En els dies passats vaig ser a Portugal per a la 37a Jornada Mundial de la Joventut (JMJ).

Aquesta JMJ de Lisboa, celebrada després de la pandèmia, ha estat sentida per tots com un do de Déu, que ha tornat a posar en moviment els cors i els passos dels joves, molts joves d'arreu del món —molts!— per a trobar-se i trobar Jesús.

Com bé sabem, la pandèmia ha tingut un fort impacte en els comportaments socials: l'aïllament sovint ha degenerat en tancament, i els joves s'han vist particularment afectats per ell. Amb aquesta Jornada Mundial de la Joventut, Déu ha donat una “empenta” en sentit contrari: aquesta ha marcat un nou inici de la gran peregrinació dels joves a través dels continents, en nom de Jesucrist. I no és casualitat que hagi esdevingut a Lisboa, una ciutat que guaita a l'oceà, ciutat símbol de les grans exploracions per mar.

I llavors, en la Jornada Mundial de la Joventut, l'Evangelí va proposar als joves el model de la Mare de Déu. En el seu moment més crític, [Maria] va a visitar la seva cosina Elisabet. Diu l'Evangelí: «Se n'anà de pressa» (Lc 1,29). A mi m'agrada molt invocar la Mare de Déu sota aquest aspecte: la Mare de Déu “prompta”, que sempre fa les coses ràpida, mai no es fa esperar, perquè ella és la mare de tots. Així Maria avui, en el tercer mil·lenni, guia la peregrinació dels joves rere les petjades de Jesús. Com ho va fer fa un segle a Portugal, a Fátima, quan es va adreçar a tres infants i els va encomanar un missatge de fe i d'esperança per a l'Església i el món. Per això, a la JMJ, vaig tornar a Fátima, al lloc de les aparicions, i juntament amb alguns joves malalts vaig pregar Déu perquè guareixi el món de les malalties de l'ànima: la supèrbia, la mentida, l'enemistat, la violència —són malalties de l'ànima i el món està malalt d'aquestes malalties. I hem renovat la nostra consagració, d'Europa, del món al Cor de Maria, al Cor Immaculat de Maria. He pregat per la pau, perquè hi ha moltes guerres arreu del món, moltes.

Els joves del món van acudir a Lisboa en bon nombre i amb gran entusiasme. Els vaig trobar també en petits grups, i alguns amb molts problemes; el grup de joves ucraïneses portaven històries que eren doloroses. No eren unes vacances, un viatge turístic, i tampoc un esdeveniment espiritual fi en si mateix; la Jornada Mundial de la Joventut és un encontre amb Crist viu a través de l'Església. Els joves van a trobar-hi Crist. És cert, on hi ha joves hi ha alegria i hi ha una mica de totes aquestes coses.

La meua visita a Portugal, amb motiu de la JMJ, es va beneficiar del seu ambient festiu, d'aquesta onada de joves. Dono gràcies a Déu per això i penso especialment en l'Església de Lisboa, que, a canvi del gran esforç realitzat per l'organització i l'acolliment, rebrà noves energies per a continuar el nou camí, per a calar novament les xarxes amb passió apostòlica. Els joves de Portugal són ja avui una presència vital, i ara, després d'aquesta “transfusió” rebuda per les Esglésies d'arreu del món, ho seran encara més. I molts joves, en retornar, han passat per Roma, els estem veient també aquí, n'hi ha alguns que han participat en aquesta Jornada. Són allí! On hi ha joves hi ha soroll, saben fer-ho bé!

Mentre que a Ucraïna i en altres llocs del món es combat, i mentre en certes sales amagades es planifica la guerra —això es lleig, es planifica la guerra!—, la JMJ ha mostrat a tothom que un altre món és possible: un món de germans i germanes, on les banderes de tots els pobles onegen juntes, una juntament amb l'altra, sense odi, sense por, sense tancaments, sense armes! El missatge dels joves ha estat clar: l'escoltaran els “grans de la terra”? Em pregunto, escoltaran aquest entusiasme juvenil que vol pau? És una paràbola per al nostre temps, i encara avui Jesús diu: «Qui tingui orelles, que escolti. El qui tingui ulls, que hi vegi!» (cf. Mt 13,9.16). Esperem que tot el món escolti aquesta Jornada de la Joventut i miri aquesta bellesa dels joves anant endavant.

Expresso novament la meva gratitud a Portugal, a Lisboa, al president de la República, que va estar present en totes les celebracions, i a les altres autoritats civils; al patriarca de Lisboa —que ho ha fet bé!—, al president de la Conferència Episcopal i al bisbe coordinador de la Jornada Mundial de la Joventut, a tots els col·laboradors i voluntaris. Penseu que els voluntaris —vaig anar a trobar-los el darrer dia, abans de tornar—, eren vint-i-cinc mil: aquesta Jornada ha tingut vint-i-cinc mil voluntaris! Gràcies a tots! Per intercessió de la Mare de Déu, que el Senyor beneeixi els joves del món sencer i beneeixi el poble portuguès. Resem junts a la Mare de Déu, tots junts, per tal que ella beneeixi el poble portuguès.

[*recita l'avemaria*]